

ПРОКЛАМАЦИЈА

НАРОДУ СРПСКОМ.

БРАТВО!

Велика народна скупштина, сазвана услед мученичке смрти Княза нашегъ Михаила М. Обреновића Ш., на састанку своме, данасъ држаномъ, прогласила є единогласно, да на упразнѣный престолъ сръбскій долази по праву наследства за Княза сръбскогъ Миланъ М. Обреновиць као Князь наследный и четвертый у племену Обреновића.

Но као што Князь Миланъ јошъ нїє пунолетанъ, то є скупштина народна, на основу закона о наследству сръбскога престола одъ 20. Октобра 1859. године, приступила избору три лица, коя ће упраж-

нявати власть Княжеску, и по заключеню скупштине пао е овай изборъ на насъ подписане.

Браћо, мы смо већ примили у руке власть Княжеску и заклели се предъ Богомъ и Скупштиномъ Народномъ, да ћемо савестно и верно вршити дужности свое на ползу отачбине и народа нашегъ, да ћемо се клонити свега, што бы было противно савести нашої и законима земаљскимъ или користи и правима Србіе и Княза Србскогъ Милана М. Обреновића IV.; свечано смо се обвезали, да ћемо брижљиво настоявати, да и свакій Србинъ поштуе законе земаљске и по њима да се влада; обвезали смо се, да ћемо верно очувати владу младоме Князу нашемъ Милану, коме смо се у истый ма и на верность заклели.

Браћо, као што е Народъ Србскій съ одушевлѣнїемъ продужио династію Обреновића, тако ћемо мы за време, докле будемо упражнявали власть княжеску, сматрати за свету дужность свою, да продужимо родолюбиве тежнѣ Княза Михаила.

Нѣговой мудрости и Нѣговомъ труду испало е за рукомъ, да земљи нашої прибави знамените добитке политичке. Заданути Нѣговомъ великомъ мисли, кою скрозъ познаемо, мы ћемо, на овоме полю, следовати подцуну Нѣговимъ стопама и непоколебљиво наставити Нѣговъ славанъ правацъ.

Исто тако наша ће непрекидна пажня на то управљѣна бити, да законъ заиста буде највиша воля у Србіи, као што е Князь Михайлъ

свечано изрекао и свагда тежіо, да овај узвишеный основъ оствари.

Развитакъ снаге народне быо е еданъ одъ найуспешнии задатака, кое е Князь Михаилъ себи поставіо быо. Мы ћемо се трудити, да одбранителну снагу народну не само одржимо на ономе ступню, на коме ю е нашъ првый войникъ оставіо, но ћемо се іоштъ старати, да е развіемо према потребама времена.

За кратке владе Княза Михаила Србія е дошла до знатнога матеріалногъ развитка, но много е іоштъ, што се у томе реду стварій предузимати има. Наша ће најживля брига быти, да се према силама наше землѣ ништа не пропусти, што саданый напредный векъ сматра као условъ за развитакъ народногъ благостаня.

Наше установе земальске имаю недостатака, кое се и самъ Князь Михаилъ спремао да поправи или измени, и кое би заиста онъ и усавршао быо, да намъ га зликовачка рука ніе отргла. Мы смо намерни да приступимо и на овоме полю оствареню нѣговы намера, предузевши побольшаня, коя време и околоности наше изискую. Предузећемо ій свестрано, но смотрено. Србія е претрпила велики губитакъ, ал' она не треба да очае; изъ племените крви Княза Михаила понићи ће нова Србія.

Чешћимъ договорима између владе и народа мы ћемо се трудити, да, у име Бога, савладамо тегобе, на кое ћемо наићи. Но ніе довольна само

добра воля владе, нити є доволянъ и савъ нѣнъ трудъ; за сретанъ успехъ наши намера нужна є іошъ и родолюбива подпора целого народа. Нека дакле свакій Србинъ савестно одговара дужностима, кое га, у кругу нѣговом, очекую, као што и мы свечано уверавамо, да ћемо свое дужности најсавестніе испуњавати. Међу нама нема више Кнѣза Михаила, ни нѣговогъ великогъ ауторитета, па є само слогомъ између владе и народа могућно продужити живот идеама великогъ покойника.

У тешкимъ околностима, у кое є Србія изненадномъ смрћу нѣговомъ бачена, народъ є Србскій своимъ свестнимъ и озбиљнимъ владанѣмъ показао политичку зрелостъ, коя нас є од нерета и растройство спасла. Не остављајмо тога пута ако земљи и себи добра желимо; само наши непријатељи могли би желити, да нас на другоме путу виде.

Са свое стране сматрајући поредакъ као основъ свакомъ друштвеномъ обстанку и напредку, ми нећемо никакво законито средство пропустити, да земљи благодети спокойства обезбедимо. Зато свакій, кои бы покушати хтео, да нередъ произведе или да проглашено народомъ ново станѣ стварій поремети или отежа, нека напредъ зна, да ће се надъ нѣмъ излити сва строгостъ закона. Кадъ годъ затреба Наместници Кнѣжеске власти знаће употребити потпуну меру енергіе, да неповређенъ сачуваю аманетъ, кои им є народъ поверіо.

Сви званичници државни утврђую се у своимъ
ваніама, а поѣдине измене, коѣ би се предузеле.
иће у границама закона.

Властима земальскимъ препоручуемо да у вршеню
воій дужности назначенимъ путемъ и правцемъ иду,
правляюћи найвећу своју бригу на одржанѣ реда и
логе у народу.

Као што се о слогу између владе и народа
азбиле далѣ намере зликовачке, ксе су смерале да
рбію у пропасть баце, тако ће, помоћу Божиомъ,
одъ сенкомъ те исте слоге, младый огранакъ Обре-
овића нарастити као снажно стабло, коѣ ће савъ
ародъ Србскій спасоносно закрилити.

Живіо намъ младый Князь, живіо Миланъ М.
Бреновићъ IV!

У Топчидеру 20. Юнія 1868. год.

Наместници кѣажеског достојанства:

М. П. Блазнавац с. р.

Ј. Ристић с. р.

Ј. Гавриловић с. р.